

इअनिके "कुलायकूलेषु विलुच्य ते सुताः" नैषः । "कूलाय कूलेषु नीडान्तिकेषु" मञ्जि । बलादिं अस्त्यर्थे वा मत्प मस्य वः । कुलवत् पक्षे इतिः कूलिन् । तद्युक्ते त्विंस्त्रियां ङीप् । ततः भूमां सौधोरे सम्बन्धिन्यर्थे वुञ् । कौलक कूलसम्बन्धिनि सौधोरे त्विं । [२स्तूपे भेदिं ।

कूलक भ० कूल+खल् । १तीरे विधः । कूल+स्त्रार्थे क । कूलङ्घ्रि त्विं कूलं कथति व्याप्नोति कष-खश् सुम् च । कूल-व्यापके । "कूलङ्घ्रौघाः सरितस्तथाऽपरः" भावः । "कूलङ्घ्रैव सिन्धुः प्रसन्नमस्तटतश्च" शकुन्तला । कूलवती स्त्री कूल+अस्यर्थे बलादिं मत्प मस्य वः । ङीप् । नद्यां राजनिं ।

कूलचर त्विं कूले नदीकूले चरति चर-ट । गजादिजन्तुषु । कूलचराश्च जन्तवः समानगुणाः सुश्रुते दर्शिता यथा "तत्र गजगवयमहिषरुरुचभरस्तभररोहिषवराहखड्गि-गोर्कणकालपुच्छकोन्द्यङ्गुरण्यगवयप्रभृतयः कूलचराः प्रभवः । वातपित्तहरा दृष्ट्या मधुरा रसपाकयोः । शी-तला बलिनः स्निग्धा मूललाः कफवर्जनाः" ।

कूलन्धय त्विं कूलं धयति धे-खस् सुम् च सुम्बो० । कूल स्पर्शिनि वनादौ स्त्रियां ङीप् ।

कूलभू स्त्री इत० । तीरभूमौ हेमच० । कूलभूमि-तीरभूम्यादयोऽपि "कवेरीतीरभूमौरुहभुजगवधुभुक्त सक्तावशिष्टः । (वायुः) उद्भूतः ।

कूलसुद्रुज त्विं कूलसुद्रुजति उद्+रुज खश् सुम् च । कूलभेदके । "आसादितौ कथं ब्रूतं न गजैः कूलसुद्रुजैः" भट्टिः । "मदोदयाः ककुब्जान्तः सरितां कूलसुद्रुजाः" रघुः । कूलसुद्रुह त्विं कूलमापूर्य वहति उद्+यह-खश् सुम् च । कूलमापूर्यवाहिनद्यादौ "उत्तीर्ण्य" वा कथं भीमाः सरितः कूलसुद्रुहाः" भट्टिः ।

कूलहु(ह)ण्डका पु० कूले ङण्डते संघीभवति ङडि-संघे खल् प्रपो० वा उलोपः । जलावृत्ते त्रिका० । कूलास त्विं कूलमस्यति क्षिपति अस-अण् । कूलजेपके ततः सङ्कलां चतुरर्थ्याम् अण् । कौलास तत्सन्निहृष्टदेशादौ त्विं स्त्रियां ङीप् ।

कूलोचर त्विं कूले चरति चर अलुक्स० । नद्यादेशीरचरेषु महिषादिपशुषु । ते च "चसरीवारणादयः । एते कूले-चराः प्रोक्ताः यतः कूले चरन्त्यपास्" भावप्र० उक्ताः आदिपदात् कूलचरशब्दे सुश्रुतेनोक्ता पाह्याः । "कूले चरा मरुत्पित्तहरा दृष्ट्या बलावहाः । मधुराः शीत-

लाः स्निग्धा मूललाः स्नेहवर्जनाः" तदगुणा स्ततोक्ताः । कूल्य त्विं कूले भवः यत् । १तीरभवे २रुद्रभेदे पु० "नमस्ती-र्याय च कुल्याय च" यजु० १६.४२, रुद्राध्यायः ।

कूवर पु० कू-शब्दे कुटादि-वरच् । १कुजके दृक्भेदे (कुंजा) २कुजो त्विं ३मनोहरे त्विं शब्दचि० ४युगन्धरे यत् युग-काष्ठमासज्यते तत्र रथावयवभेदे पुंन० अमरः "दै-दूर्यमस्यकूवरम्" रामा० । "रथं चामितकूवरम्" भा० आनु० ४२६६स्रो० । "पारदैः पुरः कूवरिणां विदा-रिताः" भाषः । ५रथिकस्थाने गोयुक्तं रथसुपक्रम्य "पक्षसी कूवरवाकूरावभिन्धेत्" गोभि० सू० । कूवरं रथिकस्थानम्" सं० त० रघुनन्दनः ।

इकम्बलाच्छादितरथे स्त्री हला० गौरा० ङीष् ।

कूवार पु० कुं तीरभूमिं दृष्टोति दृ-अण् उप०सं दृष्टो० दीर्घः । कूपारशब्दार्थे अमरटीका

कूश्म पु० हवनीयदेवभेदे । "प्रदरान् पायुना कूश्मांश्चकपित्तैः" यजु० २५७ "कूश्मान् देवान् प्रीणयामि" वेददी० ।

कूष्माण्ड पु० ईषदूष्माण्डेषु योज्यस्य । १कुष्माण्डशब्दार्थे २शिवपारिषदभेदे हेमच० "अन्ये च ये प्रेतपिशाचभूत कूष्माण्डयादोन्मृगपक्षधीयाः" भाग० २, ६, ४५ । ३कृष्णिभेदे पु० "कूष्माण्डोराजपुत्रश्चेत्यन्ते साहासमन्तितैः" याज्ञ० सू० । तद्, एत्यात् "यद्देवा देवहेडनमित्याद्यास्तु ४कृत्तु स्त्री ङीप् "तिरात्रोपोषितोभूत्वा कूष्माण्डोभिर्धृतं शुचिः । सुरापः स्वर्णहारी च रुद्रजापो जलेक्षितः" याज्ञ० सू० । "तिरात्रोपोषितः कूष्माण्डोभिर्धृद्देवादेवहेडनमित्या-द्याभिः कूष्माण्डदष्टाभिरुत्पुर्बमिन्तलिङ्गदेवताभिर्धृ-ग्भिस्त्वारिशङ्कृताङ्कतोर्कृत्वा शुचिर्भवेत् । तथा बौ-धायनेनायुक्तम् "अथ कूष्माण्डोभिर्जुहुयादोऽपूतमिवा-त्मानं मन्येत यदयांचीनमेनो भ्रूणहत्यायास्तस्मान्मुच्यते अयोनौ वा रेतः सिक्ता अन्यत्र स्त्रमादिति" मिता० "सर्ववेदपवित्राणि वक्ष्याम्यहमतः परम् । येषाञ्जपैश्च होमैश्च पूयन्ते नात्र संशयः । अथमर्षश्चन्देवकृतः शुद्ध-वत्यस्तरत्समाः । कूष्माण्डप्रः पावमान्यश्च दुर्गासावित्य-थैव च" सिताक्षरायां वशिष्ठस्मृः । स्वार्थे क । तत्तार्थे कूष्माण्डवटिका स्त्री कुष्माण्डखण्डभिन्निता माषादि वटि-का शा०त० । (कुम्डावडी)ख्याते पदार्थे "कूष्माण्डवटिका चोया पूर्वोक्तवटिकागुणा । विशेषात् रक्तपित्तघ्नी लघ्वी च कथिता बुधैः" भावप्र० । पूर्वोक्तवटिका माषवटिका । कूष्माण्डो स्त्री ईषदूष्माण्डेषु स्याः गौरा० ङीष् । १योष-